

[Søren Andersen.]

det var det ærede medlem hr. Peter Ravn, der sagde, at der er dog ingen, der ved, hvornår disse arbejder kommer. Jo, i almindelighed er man nu dygtig til at få det at vide; det spørges for det meste, og så er det menneskeligt, at man tager sådanne hensyn. Men det skulle jo ikke være sådan, at de offentlige arbejder og erhvervslivet konkurrerer om arbejdskraften; forholdene på de to områder skulle afpasses efter hinanden så godt som muligt. Hvis man vil lægge vægt på det produktive, tror jeg, det vil være gavnligt, om denne bestemmelse fjernes.

Dernæst blev det sagt, at der var mange, mange flere ledige, end man var i stand til at beskæftige. Det er rigtigt; det kan ikke undgås, for når man skønner over, hvor man skal sætte beskæftigelsesarbejder i gang, må man altid skønne ud fra antallet af ledige, man kan ikke samle de forskellige rester op rundt omkring. Men det vil jo altid være sådan, at det virkelig produktive arbejde, det, der på længere sigt må klare tingene, er det arbejde, der sættes i gang af erhvervslivet, og ikke i så høj grad beskæftigelsesarbejderne; dem har vi mere til at lappe på forholdene.

At arbejderne eventuelt kunne blive billigere, vil man dog indrømme, og jeg er glad for den indrømmelse. Men jeg vil ikke til gengæld give den indrømmelse, at det bliver de, fordi vi tager det sociale væk, for det virkelig sociale vil vi bibeholde.

Der er fra forskellige sider fremsat udtalelser om lovforslagets bestemmelse om, at visse arbejder skal udbydes i licitation; det ærede medlem hr. Peter Ravn sagde, at det, vi havde tænkt os, ikke var så forskelligt fra den administration, ministeren havde foretaget. Men når det så samtidig kunne blive til, at det var et stærkt mistillidsvotum til den kommunale ledelse i sogneråd og byråd, ja, så kan det ikke være anderledes, end at det må være noget på linje med den højtærede ministers mistillid hertil.

Lad mig slutte med en bemærkning om den foreslåede licitationsbestemmelse; det er jo på ingen måde vor tanke, at grænsen ved de 25 000 kr. er noget fuldstændig afgjort; i det hele taget er vi fra forslagsstillernes side meget villige til at tænke over dette problem og villige til at gå med til enhver fornuftig

bestemmelse, der tager sigte på at gøre disse arbejder så billige som muligt.

Det var de betragtninger, jeg ønskede at gøre; vi håber som sagt på et udvalgsarbejde.

Peter Ravn: Der er vist ikke anledning til at gøre så forfærdelig mange bemærkninger. Efterhånden som diskussionen er skredet frem, har jeg fået det indtryk, at uoverensstemmelserne, når det kommer til stykket, måske ikke er så store.

Hvad licitationsbestemmelsen angår, sagde det ærede medlem hr. Poul Thomsen, at de ikke angår kommunerne, de skulle også i fremtiden frit have lov til at iværksætte deres egne arbejder. Herefter tror jeg, det vil være det bedste, om vi drøfter dette spørgsmål videre i udvalget.

Det ærede medlem hr. Søren Andersen siger, at når man nu opretholder bestemmelsen om, at 25 pct. af dem, der henvises til beskæftigelsesforanstaltninger, skal have været ledige i 10 måneder inden for de sidste 2 år, har man taget det sociale hensyn, som man skal tage efter denne lov.

Det er rigtigt, der står i loven, at det skal være mindst 25 pct., men en entreprenør, der til et stykke arbejde tager mindst 25 pct., vil vel reelt være frit stillet ved antagelsen af de 75 pct. Når blot han antager mindst 25 pct. langvarigt arbejdsløse, er han frit stillet over for de 75 pct. Men det tror jeg i virkeligheden vil føre til, at man netop ikke får disse mennesker i arbejde.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Ordføreren for forslagsstillerne (Søren Andersen): Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer:

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Formanden: Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Udvalget angående forslag til lov om ændringer i lov om velfærdsforanstaltninger for søfarende har afgivet betænkning over